

Yayılmadan Durmayacak Olan Bir Fitneden Sakının!

Son zamanlarda Lübnan arenasını, nefretleri körükleyen ve besleyen fırkacı ve mezhepçi bir fitne atmosferine şahit olmuştur. Lübnan'da yaşayan çoğu Suriyelilerin, çoğu durumlarda ölüm haddine ulaşan saldırılara mâruz kalması, bu propagandaların neticelerindendir. Nitekim bu propagandaların bir neticesi olarak, yayılmadan durmayacak olan mezhepçi ve fırkacı bir fitnenin emâreleri ufukta görünmeye başlamıştır.

Lübnan'da cereyân edenleri inceleyen kimse muhakkak görür ki Amerika ve Fransa'nın başını çektiği Batılı Devletler, ister Destekçilerden isterse Muhâliflerden olsun, bazı araçlar yoluyla ve saptırıcı sloganlar altında, Müslüman beldeler arasındaki parçalanmışlığı kalıcılaştırmayı, hatta tek bir beldeyi birbirlerini boğazlayan ve birbirlerinden nefret eden varlıklara bölmeyi hedefleyen habis bir rol oynamaktadırlar. Kezâ Müslümanları, işte bu sömürgeci devletler ile onların Müslümanların beldelerindeki uşak yöneticilerden olan araçlarına karşı duran tek bir saf olmalarındansa, birbirlerine karşı duran iki saf haline getirmeyi hedeflemektedirler.

Orada cereyan edenler hakkında, bahsedilmesi ve güçlü bir elle tutulması gereken birtakım gerçekler vardır:

Birincisi: Muhakkak ki Batılı devletler, hâssaten Amerika, Fransa ve İngiltere, beldelerimize göz diken ve kendilerine bağımlı tutan sömürgeci devletlerdir. Bu uğurda, "özgürlük", "bağımsızlık" ve "insan hakları" olarak adlandırdıkları ve Filistin, Irak ve başka yerlerde yücelttikleri diğer sloganlarla olduğu gibi parlak ama yalancı iddialarla olsa dahi bunu gerçekleştiren her şeyi yaparlar. Ülkemizdeki bu devletlerin araçları tarafından yüceltilen bu parlak sloganlara hiçbir kimsenin aldanmaması gerekir. Bu sömürgeci devletlerin reklamını yapıp onları ülkemizin hayrını isteyenler görünümünde sunanlar, elbette o devletlerin uşaklarından bir uşaktır. Onların ve onları destekleyen bu devletlerin karşısında durmak gerekir. Burada, "muhâlif liderler" denilenlerin; beldelerimize göz diken ve saldırganlıkta, sömürgecilikte ve halkların kanlarını emmekte uzun ve iğrenç bir târihleri bulunan Avrupa devletlerine ve Amerika'ya akın akın koşmaları karşısında uzun süredir durmaktayız. Onlar bu devletlerin, Lübnan halkının küçük-büyük bütün işlerine müdâhalesi için kapıları ardına açtıkları halde, hangi "egemenlik"ten ve hangi "bağımsızlık"tan bahsetmektedirler? Bu devletlerin, yönetime ihânet ve itibârını ihlâl olarak görülen aleni ve küstah müdâhaleleri karşısında yönetimin tutumunu nerededir?

İkincisi: Fırkacı ve mezhepçi fitnenin ardında sürüklenmek câiz olmadığı gibi, halk ile devlet arasında fark gözetmeyen sloganların peşinden sürüklenmek de câiz değildir. Nitekim bu devlet, halk üzerine zorbalık ve baskı ile musallat olmakta, ister Filistin'in evlatlarından olsun isterse Lübnan halkına zulmedildiği gibi Suriye yönetiminin zulmettiği Suriye'nin evlatlarından olsun, Müslümanların evlatlarını Lübnan halkından saymamaktadır. Bilakis onları, kovulması ve düşmanca muamele edilmesi gereken "yabancılar" olarak görmektedir. Kaldı ki Müslüman hangi beldeden gelirse gelsin muhakkak ki o, Allah'ın sevilmesini, öğütlenmesini ve korunmasını vâcip kıldığı ve sözle bile olsa incitilmesini haram kıldığı bir Müslümandır. Nitekim Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

...

...»

«

...Kardeşler olarak Allah'ın kulları olun. Müslüman

Müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu alçaltmaz ve onu hakir görmez... Bir kimseye Müslüman kardeşini hakir görmek şer olarak yeter. Her Müslümana, Müslümanın kanı da malı da ırzı da haramdır. ^[Muslim rivâyet etti]

Lübnan'daki Müslümanlar ile kardeşleri olan Suriye'deki Müslümanların gerçek düşmanlarının ancak, -ister Lübnan'da isterse Suriye'de olsun- halkı Amerika nâmına baskıcı, kahredici ve zulmedici bir yönetim ile yöneten bu despot ve zâlim yönetimler olduğunu kavraması kaçınılmazdır. Dolayısıyla Lübnan halkının ızdırapları, zâlim yöneticilerinin zulmünden acı çeker halde bulunan İslâmî beldelerdeki diğer Müslümanların ızdırapları gibi Suriye halkının ızdıraplarından bir parçadır. Muhâlefetin Amerikan kararı ile mevcut duran Suriye otoritesinin hegemonyasını kaldırmaya yönelik çalışması ile, Lübnan'daki hegemonya bir Avrupa örtüsü ile değiştirilecektir. Dolayısıyla bir zulüm diğer bir zulümle ve bir kahr diğer bir kahr ile değiştirilecektir. Bu nedenle Lübnan'daki, Suriye'deki ve diğer beldelerdeki Müslümanların tek bir hedef üzerinde birleşmeleri gerekir ki o, işte bu zâlim yöneticileri ortadan kaldırmak ve Müslümanlar için kendilerini Allah'ın Kitâbı ve Rasulü ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in Sünneti ile yönetecek olan tek bir Halîfe nasbetmek için çalışmaktır. Böylece beldeleri

arasındaki suni sınırları kalkacak ve Müslümanlar, olmaları gerektiği gibi tek bir Ümmet olarak tek bir devletin gölgesinde bulunacaklardır ki işte o **Hilâfet Devleti**'dir.

Üçüncüsü: “Lübnan Sorunu”na ilişkin doğru çözüm hakkındaki konuşmalar son zamanlarda arttı. Ülkenin içerisinden geçtiği krizden tek çıkış yolu olarak tanımlanan “et-Tâif Anlaşması”nın tatbikini isteyen sesler oradan-buradan yükseldi. Hayret uyandıran hatta rahatsızlık veren şey şu ki, İslâmî hareketlerden ve “Müslüman aydınlar” denilenlerden birçoğu da bu anlaşmanın tatbikini isteyip ona göre çalışmaktadırlar. Zira İslam’ın dışındakilerin tatbikini istemek Müslümana asla câiz değildir. Çünkü İslam, insanların tamamına gönderilmiş olan Allah’ın Dînidir. Nitekim Allah ^[Subhânehu ve Te’alâ] Müslümanlara başkasının değil ancak ve sadece onun tatbikini emretmiştir. Allah ^[Subhânehu ve Te’alâ] şöyle buyurmuştur:

Hayır!

Rabbine yemin olsun ki onlar aralarında çıkan anlaşmazlıklarda Sana muhâkeme edip sonra da Senin verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyet ile teslim olmadıkça îman etmiş olmazlar. ^[en-Nisa 65]

Ve şöyle buyurdu:

Her kim Allah’ın indirdikleri ile hükmetmezse (yönetmezse)

işte onlar zâlimlerin ta kendileridir. ^[el-Mâide 45]

Dolayısıyla Müslümanların, gerek 1559 sayılı karar gibi devletlerarası kurulların kararlarıyla temsil edilenler olsun gerekse “et-Tâif Anlaşması” gibi bu devletlerin doğrudan gözetimi altında olan çözümler olsun, sömürgeci devletlerin çözümlerini reddettiklerini ve İslam’ın tatbikini istediklerini yüksek seslerle haykırmaları gerekir.

Ğayri-muslimlere ise şöyle deriz: Muhakkak ki İslam, İslâmî Devlet’in tâbiyetini taşıyan herkes için canının, malının ve nâmusunun güvence altına alınmasını ve şer’î hakların ve sorumlulukların karşılanmasını garanti etmiştir. Dolayısıyla **Hilâfet Devleti**; yönetim, yargı, işlerin yürütülmesi veya buna benzer alanlarda raiyyenin fertleri arasında fark gözetmez. Tam aksine hepsine, ırk, din, renk veya bunun dışındakileri gözardı ederek tek bir bakış ile bakar. Yine **Hilâfet Devleti**, genel nizam çerçevesinde ğayri-muslimleri inançlarında ve ibâdetlerinde serbest bırakır. Allah ^[Subhânehu ve Te’alâ] şöyle buyurmuştur:

Dinde zorlama yoktur. Artık doğruluk ile eğrilik kesin olarak

ayrılmıştır. ^[el-Bakara 256]

Yine **Hilâfet Devleti**, ğayri-muslimlere yiyecekler ve giyeceklerle dâir işlerde şer’î hükümlerin cevâz verdiği ölçüde dinlerine göre muâmele eder. Ayrıca ğayri-muslimler arasındaki evlilik ve boşanma işlerini de onların dinlerine göre ayırır.

Muâmelât (alâkalar), ukubat (cezâlar), beyyinat (deliller), iktisad nizâmı, yönetim nizâmı ve bunun dışındakilerden olan İslâmî Şeriatın sair işlerine gelince; bunların uygulaması hem Müslümanlar hem de ğayri-Muslimler üzerinde eşitlik ile olur.

Muhakkak ki küçük boyutu ve fırkacı yapısı ile Lübnan Sorunu için başkası değil ancak tek bir köklü çözüm vardır. O da Müslümanların beldelerinden parçalanamaz bir cüz olarak Hilâfet Devleti’nin gölgesinde aslına iade edilmesi ve Batılı müdâhalelerin önünü keserek ona karşı durulmasıdır.

Allah ^[Subhânehu ve Te’alâ] şöyle buyurmuştur:

Şüphesiz bunda aklı olan veya hazır bulunup kulak

veren kimseler için bir öğüt vardır. ^[Kaf 37]

Hizb-ut Tahrir
Lübnan Vilâyeti

H. 15 Safer-ul Hayr 1426
M. 25 Mart 2005